

Sygn.akt I Ca 253/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska (spr.)

SO Arkadiusz Kuta

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2013r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Skarbu Państwa – Urzędu Skarbowego w E.

z udziałem W. J. i B. J.

o wpis hipoteki przymusowej w księdze wieczystej nr (...)

na skutek apelacji uczestniczki B. J.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 6 sierpnia 2013r., Dz.Kw 8792/13

p o s t a n a w i a :

oddalić apelację.

Sygn.akt I Ca 253/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Elblągu postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2013r. utrzymał w mocy wpis hipoteki przymusowej w księdze wieczystej numer (...) dokonany w dniu 10 czerwca 2013r. przez referendarza sądowego.

W uzasadnieniu wskazano, iż wpis nastąpił w uwzględnieniu wniosku Skarbu Państwa reprezentowanego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w E. o wpisanie w księdze wieczystej numer (...) prowadzonej dla nieruchomości stanowiącej współwłasność B. J. i W. J. w udziałach po 1/2 hipoteki przymusowej na udziale W. J. na zabezpieczenie wierzytelności określonych w decyzji PP (...) -17/11/PŻ z 11 grudnia 2012r., który wpłynął do sądu 17 maja 2013r.

Skarżąca ten wpis B. J. wskazała, iż postanowieniem z 28 lutego 2012r. Sąd Rejonowy w Elblągu dokonał podziału majątku wspólnego B. J. i W. J. i nieruchomość opisaną w przedmiotowej księdze wieczystej przyznał w całości na rzecz skarżącej, a Sąd Okręgowy utrzymując to rozstrzygnięcie w mocy stwierdził prawomocność obu orzeczeń w dniu 9 maja 2013r. Tym samym wpis hipoteki zdaniem B. J. narusza jej prawo własności.

Sąd Rejonowy stwierdził niezasadność skargi i wskazał na przepis art.626⁸ §2 kpc zgodnie z którym rozpoznając wniosek o wpis sąd bada jedynie treść i formę wniosku, dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej. Rozpoznając wniosek o wpis sąd związany jest stanem rzeczy istniejącym w chwili złożenia wniosku (vide:

uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z 16 grudnia 2009r. III CZP 80/09 o mocy zasady prawnej). Zgodnie z kolei z art.626⁶ kpc o kolejności wniosku o wpis rozstrzyga chwila wpływu wniosku do właściwego sądu.

W chwili złożenia wniosku tj. 17 maja 2013r. z treści księgi wieczystej wynikało, że B. J. i W. J. byli w udziałach po 1/2 części współwłaścicielami zapisanej w niej nieruchomości; stan taki był również aktualny w chwili orzekania o skardze i wiązał on sąd wieczystoksięgowy. Podniesiona przez skarżącą okoliczność, że jest ona wyłączną właścicielką nieruchomości nie została ujawniona w księdze wieczystej, a zawiadomienie o zmianie właściciela wpłynęło do sądu 16 lipca 2013r.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji na podstawie art.518¹ §3 kpc.

Uczestniczka B. J. wniosła apelację od tego postanowienia zarzucając, że narusza ono przysługujące skarżącej prawo własności nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Elblągu prowadzi księgę wieczystą nr (...).

A. podniosła, iż w chwili dokonywania zaskarżonego wpisu hipoteki przymusowej przedmiotowa nieruchomość stanowiła już jej własność w całości, gdyż wpis prawa własności w księdze wieczystej ma charakter deklaratoryjny). Szeroko uzasadniała okoliczności związane z ujawnieniem tego prawa w księdze wieczystej, podkreślając w szczególności, iż postanowienie Sądu Okręgowego w Elblągu w sprawie o podział majątku ze stwierdzeniem prawomocności otrzymała dopiero w dniu 14 maja 2013r., w związku z czym nawet przy dochowaniu maksimum staranności jej wniosek o wpis prawa własności wpłynąłby do Sądu później i zostałby rozpatrzony później niż wniosek o wpis hipoteki. Podkreśliła, iż obecnie w dziale II księgi wieczystej w dniu 7 sierpnia 2013r. wpisano przysługujące jej wobec przedmiotowej nieruchomości prawo własności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż zaskarżone postanowienie odpowiada prawu.

Skarżąca nie stawia zresztą zaskarżonemu orzeczeniu zarzutu naruszenia prawa, koncentrując się na okolicznościach i przyczynach dla których do ujawnienia przysługującego jej prawa własności nieruchomości doszło dopiero w dniu 7 sierpnia 2013r., zatem po dokonaniu kwestionowanego wpisu hipoteki w dziale IV księgi wieczystej numer (...). Okoliczności i wywody z tym związane pozostają bez znaczenia dla oceny prawidłowości zaskarżonego orzeczenia.

Zgodnie z art. 626⁸ §2 kpc rozpoznając wniosek o wpis , sąd bada jedynie treść i formę wniosku, dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej. Przepis art.626⁶ §1 kpc stanowi natomiast, że o kolejności wniosku o wpis rozstrzyga chwila wpływu wniosku do właściwego sądu. Kolejność wniesienia wniosków o wpis ma zatem decydujące znaczenie dla określenia pierwszeństwa praw ujawnionych w księdze wieczystej (art. 12 u.k.w.h.). Granice kognicji sądu prowadzącego księgę wieczystą (art. 626⁸ § 2) nie dopuszczają uwzględnienia okoliczności ujawnionych w kolizyjnym wniosku o wpis oczekującym na rozpoznanie w terminie późniejszym], postanowieniu z dnia 23 października 1996 r., I CKU 13/96 i I CKU 14/96, postanowieniu z dnia 20 marca 1998 r., I CKN 541/97, Lex nr 276406.

Decydujące znaczenie dla stwierdzenia prawidłowości zaskarżonego postanowienia należy przy tym przyznać stanowisku Sądu Najwyższego wyrażonemu w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2009r., III CZP 80/09 mającej moc zasady prawnej (niepubl., dostępnej na stronie internetowej Sądu Najwyższego) oraz postanowieniu z dnia 22 stycznia 2010r. V CSK 190/09 (lex nr 572209) co do tego, iż sąd rozpoznając wniosek o wpis w księdze wieczystej związany jest stanem rzeczy istniejącym w chwili złożenia wniosku i kolejnością jego wpływu. W uzasadnieniu wskazanej uchwały 7 sędziów wskazano, że art.626⁸ kpc zawiera pełną regulację przebiegu postępowania wieczystoksięgowego – zarówno postępowania dowodowego jak i podstaw orzekania, wobec czego nie znajduje w postępowaniu wieczystoksięgowym zastosowania przepis art.316§1 kpc. Sąd wieczystoksięgowy nie prowadzi postępowania dowodowego z wyjątkiem dowodu z dokumentów, zatem nie ma odpowiedniego zastosowania art.316§1 kpc, zgodnie z którym sąd wydaje wyrok biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia

rozprawy. Dokumenty stanowiące podstawę wpisu składane są równocześnie z wnioskiem o wpis, a to oznacza, że w zasadzie podstawą orzekania sądu wieczystoksięgowego jest stan rzeczy z chwili złożenia wniosku.

Z tych przyczyn apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu na mocy art.385 kpc w zw. z art.13§2 kpc.